

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

2018. november 18.

Kálmánháza, Mandabokor, Felsősim

Istentisztelet

„³Erősítsétek a lankadt kezeket, tegyétek erőssé a megroskadt térdeket! ⁴Mondjátok a remegő szívűeknek: Legyetek erősek, ne féljete! Íme, jön Istenetek, és bosszút áll, jön Isten, és megfizet, megszabadít benneteket! ⁵Akkor majd kinyílnak a vakok szemei, és megnyílnak a süketek fülei. ⁶Akkor majd úgy szökell a sánta, mint a szarvas, és ujjong majd a néma nyelve. Mert víz fakad a pusztában, és a kietlen tájon patakok. ⁷Tóvá lesz a délibáb, és víz fakad a szomszéd földön. Ahol azelőtt sakálok tanyáztak, nád és káka fog teremni. ⁸Jól megépített útja lesz, amelyet szent útnak hívnak. Nem jár azon tisztátalan, csak az ÚR népe járhat rajta, boldok nem tévednek rá. ⁹Nem lesz ott oroszlán, nem járnak rajta ragadozók, eggyel sem találkoznak ott, hanem a megváltottak fognak járni rajta. ¹⁰Így fognak visszatérni azok, akiket az ÚR kiváltott, és ujjongva vonulnak a Sionra. Öröm koszorúzza fejüket örökre, boldog örömben lesz részük, a gyötrelmes sóhajtozás pedig elmúlik.” Ézs 35,3-10

Szeretett ünneplő Gyülekezet!

Drága Testvérek!

Mai vasárnap a „Reménység vasárnapja”. Erre a szép napra jelölték ki ezt az igeszakaszt Ézsaiás könyvéből. A 35. fejezet – mint reménység hangzik fel az akkor élő embereknek. **(2. dia)** Olyan ez a fejezet, mint amikor a ragyogó fénysugár áttör a felhőkön, és ismét minden tündöklő fényárba úszik. Az akkori emberek számára azért is volt igazán jelentősége ennek az ígéretnek és reménységnek, mert **(3. dia)** Kr. e. 598-597-ben Nebukadnecár babilóni király fogságba vitt több ezer-tízezer zsidó embert, nőt és férfit, gyermekeket, családokat szakítva szét egymástól. Közel hét évtizeden keresztül éltek idegen földön, meghurcolva, elnyomásban, távol szeretett hazájuktól, szeretteiktől, attól az életkörülménytől, mely otthon volt számukra. A száműzött emberek el voltak keseredve, reménytelenül éltek egy idegen országban, idegen, pogány emberek között, ahol vallási életüket nem gyakorolhatták (áldozatot nem tudtak bemutatni) és

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

teljes bizonytalanságban és reménytelenségben élték az életüket, mert emberileg semmi reményt nem láttak arra nézve, hogy vajon egyáltalán haza térnek-e valaha. Ebben a reménytelenségben hangzik el ez a 35. fejezet. (4. dia) Világos és egyértelmű, hogy kortörténeti szempontból az akkor fogságban élő számára íródott, hangzott el, mely reménységet adott ezen emberek számára. De ezzel párhuzamosan van egy üdvtörténeti síkja ennek a könyvnek, ennek a fejezetnek. Ez a két vonal párhuzamban van egymással, s mondhatni a fogság képe az az ember állapotát is bemutató kép. (5. dia) Tudniillik, ahogy az akkori ember Isten iránti engedetlensége miatt került a babilóni fogságba (történelem), úgy lelki értelemben az Isten iránti engedetlenség miatt került az ember fogságba, a bűn rabságába, amikor a bűnbeesés megtörtént. Ez az igeszakasz tehát a két idősík, a történelem és az üdvtörténet tekintetében reménységet fejez ki. Reménységet a Babilónban élő fogságban lévők számára és reménységet a bűn rabságából megszabadultak, a Jézus Krisztus által megváltottak részére. Ez a reménységet kifejező szakasz a hazatértek örömét

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

fejezi ki. Hazatérés ígérete a babilónia fogságban lévők számára és hazatérés a megváltottak számára.

Micsoda ígéret és reménység lehetett az akkori emberek számára. Olvastam egyszer, hogy *egy magyar férfi (Nagyházú Lajos) fiatal családapaként orosz hadifogságba esett, s elkerült az Északi – Jeges – tenger közelébe. Amikor végre hazafelé hozták beteg, már nem volt olyan nagyon messzire a hazai földtől, meghalt a vonaton. Ott temették el a vasúti töltés mellett valahol Romániában. Amikor egyik hazakerült bajtársa iratait hazahozta, noteszében több sajátkezü feljegyzését találtak, amelyek közül az egyik így hangzott: „Ha hazaérkezem, az állatokat mindig és mindenütt szabadon engedem, a kerítést megvetem.”*

Ez a megdöbbentő történet is azt mutatja, ez az ember megtapasztalta, milyen rettenetes dolog, amikor fogságban és rabságban kell élni. Milyen nagy öröme van az ebnek, ha elszabadul a pórázról. Mennyivel nagyobb öröme van annak, aki a bűn rabságából szabadul meg, aki megtapasztalja Istennek a ha-

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

talmas szabadítását, aki megtapasztalja és megérzi, hogy Isten mindenből megszabadíthat. Mert bizony – talán sokan nem hiszik el – az ember a bűn rabságában éli az életét. Onnantól kezdve, hogy a világra jövünk, egyszerűen nem tudunk nem vétkezni. A bűn hatalma alatt élünk. Az ember rabságban van – de vannak, akik ezt túlzásnak érzik. Pedig higgyétek el, ez nem túlzás! Micsoda kényszer gondolatai vannak az embernek. Egyszer nem olyan régen valaki mesélte, hogy vezetés közben többször van olyan gondolata, hogy félre rántsa a kormányt, amikor jön vele szembe egy autó. Micsoda ördögi gondolat. (6. dia) Hányak vannak, akik rabságban, függőségben élik az életüket és egyszerűen nem tudnak tőle szabadulni. Ma Magyarország lakosságának 10

Az alkohol kitűnő oldószer!

- oldja a családokat
- a házasságokat
- a barátságokat
- a munkaviszonyokat
- a bankszámlát
- a jogosítványt
- a máj, és agysejteket.

Csak a problémákat nem oldja!

%-a küzd alkohol problémákkal, s egyszerűen nem tudja letenni. A napokban láttam az egyik közösségi oldalon ezt a képet (7. dia), nagyon találó és igaz. S valóban hány házassá-

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

got, szülő-gyermek kapcsolatot tesz tönkre?

Nem olyan régen hallottam egy megdöbbentő történetet:

Egy gyermek, aki az iskolába nagyon jó tanuló volt, egyik hétről a másikra leromlott az átlaga, nagyon rosszul teljesített, sorba rossz dolgozatokat írt, dekoncentrált, kialvatlan, fáradt volt. A tanár néni egyik óra után oda ment hozzá, s megkérdezte, mi a probléma. A gyermek elodázta a kérdésre a választ, legyintett, s azt mondta. Semmi. Ez a pedagógus azonban nem hagyta magát lerázni, s elkezdett vele beszélgetni. Aztán kiderült, mert a gyermek elmondta – kiöntötte a szívét a tanító néninek –, hogy édesanyja-édesapja minden nap veszekednek egymással, rengeteg mindent vágnak egymás fejéhez, s mindennek szem – és fültanúja volt a gyermek. Aztán az édesanyja egyik este azt mondta, hogy neki mindenből elege van, elmegy itthonról. Az édesapa sem hagyta ezt szó nélkül, s azt mondta, nem, ő fog elmenni itthonról, s itt hagy mindent. Azóta a gyermek minden éjjel 2-re beállítja az órát, felkel, átmegy szülei hálószoba ajtajához és nézi

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

a kulcslyukon, hogy ott vannak-e még, vagy mikor megy el anyukája vagy apukája. Micsoda dráma egy család életében? Mennyi bűnt elkövetünk gyermekeinkkel, szüleinkkel szemben? És ott van az a felismerés, hogy egyszerűen nem tudunk nem vétkezni! Azonban van ebből szabadulás! Nem kell így leélni az életet. Nem kell a bűn hatalma alatt, annak fogságában élni. Nem szükséges tönkretenni a magunk és mások életét a bűn miatt. Nem kell abban a félelemben, szorongásban élni, hanem van belőle szabadulás. Erről a csodálatos szabadulásról szól ez a fejezet. (8. dia) Ahogy van kortörténeti vetülete, s arról beszél, hogy vége lesz a fogságnak, úgy van egy másik aspektusa is, hogy Jézus Krisztusban fog megjelenni az a reménység, Aki örömet és békességet ad, Aki megszabadít a bűn fogságából, ami rabul ejtette az embert és betekintést enged nyerni az üdvösség és a kárhozat örökkévaló birodalmába. Reménység vasárnapján különösen arra kell helyoznunk a hangsúlyt, hogy az üdvösség és a kárhozat megvalósulásában a Krisztusban hívők reménységgel várják az örökkévalóságot. A Mennysországot, az örök életet! Jézus

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

Krisztus ezt készítette a Benne hívőknek! S ez döntés elé kényszerít bennünket: vagy elfogadjuk, vagy elutasítjuk, vagy a magunkénak valljuk, vagy létrehozuk a saját „vallásunkat”. Ebben a kérdésben nincs alku, nincs kompromisszum. Jézus ilyen kompromisszum nélkül beszél a Máté evangéliumában arról, hogy ez a két út van (9. dia): „**46** És ezek elmennek az örök bűntetésre, az igazak pedig az örök életre.” Mt 25,46. A Mennysországot az Istennel való örök, örömteli, felhőtlen közösséget jelenti, amelyet nem ront meg már semmilyen bűn, a kárhozat pedig éppen ennek teljes ellentéte, Isten hiánya. Ezt pedig már ezen a földön megtapasztaljuk, milyen az, amikor teljes istentelenség veszi körül az emberiséget. Az rettenetes! Mennyivel rettenetesebb lesz majd ott a kárhozatban azoknak, akiknek át kell élni a teljes istentelenséget, a félelmet, a békétlenséget, s azt, hogy onnan nincs visszaút! A kárhozat állapotából kivezető út Jézus Krisztus, és a bűn rendezése, amit a Biblia úgy hív, megtérés. (10. dia) „Az emberek a földön utálják hallani azt a szót: MEGTÉRÉS! Akik a pokolban vannak, azt kívánják, bárcsak hallhatnánk MÉG EGY-

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

SZER!” Amikor a földi élet lezárul, a lehetőség is lezárul. Az embernek csak ezen a földön, ebben a földi életben van esélye rendezni az életét, a bűneit. Csak ezen a földön lehet a bűn szolgátságából szabadulni és csak ebben a földi életben tudja elfogadni az ember Jézus Krisztust! Ha ennek a földi életnek vége, mindennek vége! Erről olvashatunk a heti Igénkben is (11. dia): „¹⁰**Mert mindnyájunknak leplezetlenül kell odaállnunk Krisztus ítélőszéke elé, hogy mindenki megkapja, amit megérdemel, aszerint, amit e testben cselekedett: akár jót, akár gonoszt.**” II Kor 5,10.

Azok pedig, akik Jézus Krisztusba vetették hitüket, akik megvallották bűneiket és új életet nyertek, azokban ott él a reménység. Reménység, hogy ezután a földi élet után vár az örök élet. A reménység nem azt jelenti, hogy „lehet”, „majd meglátjuk”, „talán”. A reménység az meggyőződés, az biztos! Azt olvassuk az Igében (12. dia): „¹**A hit pedig a remélt dolgokban való bizalom, és a nem látható dolgok létéről való meggyőződés.**” Zsid 1,11. A remény rendíthetetlen meggyőződés, mert Isten ígérte!

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„A hit azt jelenti, hogy az ember elhiszi, amit még nem lát, ennek a hitnek pedig az a jutalma, hogy látni fogja, amiben hisz!”

Ézsaiás könyvében arról beszél ez az igeszakasz, hogy Isten nem hagyja magukra a fogságban, a nyomorúságban levőket, az ő népét. Azt a reménységet adja nekik, hogy haza fognak térni és amit Isten megígér, az úgy is lesz. Kr. e. 538-ban Círusz perzsa király engedélyt ad a hazatérésre, mert Isten a történelem ura és egy embert is fel tud használni, hogy ígérését beváltsa.

Isten azért küldte Jézus Krisztust, mert ígérését be akarta váltani, és az embert meg akarta váltani! Megváltani a bűnéből és örök életet akar neki adni. A hívőket ez a reménység élte és így várjuk azt a boldog találkozást, ahol színről színre fogjuk látni Jézus Krisztust, ahol Isten letöröl minden könnyet a szemünkről, ahol nem lesz fájdalom, szomorúság, betegségek, gyász, halál. Ezt várjuk teljes reménységgel és rendíthetetlen hittel! Ezt üzeni nekünk ma reménység vasárnapja!

Ámen!